

iz vrta zasadenog u zvezdama

stojan janković

MELODRAMA U SASTAJANKU

Grana i senka
ljube se
na zidu.
grana zahvata zagrljajem,
pletući pokret i stoj.
senka ne diše,
za ledima vetra i vreline
prstima pokazuje tajni znak
Spajanja i Razdvajanja.

MENUET TRENUTAČNIH IZNENAĐENJA

Duh dolazi,
ne osvrće se
za svitom komornika.
u bokorima, ko kosa,
zahvata glinu.
Ni ne slutimo,
električan je znoj,
testo na ulicama,
parčići pod rukom,
prizori pred senkom,
reči ispred i iza.

AKVAREL NA ZAVESAMA

Bela mačka legla je
na grad, iz mora
iparava, nebom
usijanog daha leti,
a vetar joj je krzno.
leto, u prašini
znojem napisana pesma.
bez reči bez reči.
toplota toplota.
a u najvrelijem sjaju oka
začela se zima,
kloparanje točka sanja.

VINJETA IZ KRILATE KNJIGE

Po zategnutom užetu
trči zamnom konjić.
niz usijani klanac.
klizi pena pužu.
s leda upućena
kratkoviđa plavet
letom sebe naziva.
u krvotoku 'seno,
pluta vekovima.

KOTO I FRULA

Pod čivilukom majmun dokoličari.
tri puta deset sklekova
u čašama od leta
popij popij, po sebi
prolij,
na prstima kroz dvorište,
muzika prilazi mreži za
komarce i piše.

PESMA SA DRUGE PLOČE

Muzika curi niz
otpečaćene vremenske automata,
svraća u piljarnicu dana, kupuje
petak, subotu nedelju,
veneciju i čerku joj holandiju.
on lepi plakat, kad odlepi kaže:
gle moskva ne postoji, ovo sam ja,
ovaj tihi zvuk praćen, ladama
praćenim galebovima.

TRILER SA BEZBROJ NASLOVA

Potapanje je izvršeno
i mornari su kao jedan iskočili
iz šavoljčeta, ostavivši bebu
da posmatra gumenog crnca,
gumenog lava, loptu.
sunce je zalazilo, savana je
dobila ljubičasti poljubac u
ugao usana gde najosetljivija
je. a lav začudo beše sit
i samo ga je posmatrao
jednim otvorenim okom.
selo je daleko, selo je na rubu
džungle, selo je tako daleko.
u selu su otac i majka, u selu
je žena, raste joj stomak, mora
da joj sunce spava u stomaku.
u gradu tišina ugradnju vreva,
u gradu, u testu ljudskih nastajanja
izdvajamo se belinom s kojom rođeni
smo, u gradu svi mornari smo.

DEČIJA PESMA

ne izlazi mi iz glave:
divlja loza pustila je granu
niz zid bašte »Zlatne grede«,
i na zidu, sa senkom splela se.
rastaviti je od senke niko
ne može. i kroz granu
pa kroz senku, postojanje
kruži, poput kita što
ka polu brodi.
i onda ja izlazim iz glave
i vidim grana se sa senkom
splela i pogled ih sabira
u cvet iznad oblaka što
diše iznad leta leti
poput deteta što
kroz raskriljena vrata neba
drži se za ruke sa suncem.

RAZBRAJALICA

Govorio o tome,
ili time govorio.
govorio iz toga,
tako govorio.
govorio to,
tome govorio.
zlatni majmun govori,
ljudsko telo govori,
rudnici mogućnosti govore,
sjaj zvonkih samoća govori.

REGTAJM — MEDITACIJA

u svakom vagonu, u svakom kupeu
ovog voza sedi čovek i zapisuje
u knjigu reč po reč, kloparanje i pisak.
kao veslač do veslača,
što jedan drugog ne vide,
zaneti u veslanje, zaboravivši
luku, uzvodno ili nizvodno, mimo vira,
sve veslajući, prestigavši misli tužne,
preću pobeđivši za pola
zaveslaja da li je to
poklič, smeh, šta to beše?
već sa talasima se sunca, daleko iza
i daleko ispred, a mašinovoda, obuhvativ'
okom ceo svet, snivajući vozi voz.

PAPIRIĆI I LEPTIRI

+ simfonijska partitura +

+ trio +

Sa kamiljeg puta vremena
silazim, kao sa kamile
i so slika, svojih leptirova,
mrsim prstima i mislim
kao puni čamci kiše
i plivači upornih preplivavanja.

+ orkestar +

Kao dete puštao sam papiriće,
papiriće sa sedmog sprata
stambene zgrade.
lebdeo sam van sveta
i dole na planetu slao
glasnike istraživače, glasnike
stanovnike.
i malo po malo svet sam naselio.
pustinju i prašumu, muk i kretnju,
uzdah što se diže u balonu
na granici.
i grad se podigao u sredini,
na sedam kola, na sedam spratova,
prašina i čelik i valcer
staklenih neizrecivosti zidina.
konstrukcije preludirane koracima
i penjanjem prema vrhu
što ga, u temelj usanjamo.

+ trio +

Iz tobolca želje strelci izvlače
nasmejana lica, nasumice
tačkajući bleđi horizont.
iz svih sitnih pora sveta
raste božansko drvo
i sav svet obnavlja u kruni.

+ orkestar +

u kruni, u kruni stabla
ja sedim sa knjigom na kolenima
i upisujem trenutak.
Trenutak u kome gonič reka
svoje stado doterao je,
a daleki put baš sad započe
po prerijama i žilicama šake.
u sobi je duh sveti,
stigao je prijatelj, ništa
neobično ali veličanstvene
su salve sveta u šaputanju svakodnevice.
trenutak u kome je sve,
je kruna drveta,
prazna je to dvorana
sred Gospodinovog vrta izobilja,
u njoj On slika alegoriju —
čoveka čiji se pogled probija
tamo i ovamo da spoji krajeve,
noć je pred vratima dana,
na čelo, na ruku sleće,
sleće mu leptir.

Posvećeno muzici za letnju dugodnevicu koju je
ansambl za istinitu kućnu muziku Cirko del
Primavera svirao od 12 do 24 sati 22. juna 1988. u
Katoličkoj porti.

DOLINA OTKUČAJA SRCA I PAŠNJAKA

S radošću vam pripadam,
moj mali kotur — sjajić, pević.
sa prstiju kaplje svet u
svoje redovno rođenje posude
napunjene ljubavlju.
ljubav je slika tvoja Gospodine,
što naslikao si je na betonu
parka ništavila u predgradu
centra svog neprikosnovenog bića.
i uskočio si u tu sliku vodeč za
ruku čarobnu dadilju što nas
vodi u park i uči nas igrama.
a psić joj donosi naša srca i ona
se smeši i dodaje ga tebi i ti
u snu šapučeš:
dobrodošao sine moj, tako je dobro
tako dobro što si se
vratio.
iza prvih vrata Gospodinova bašta je.
i to nas čini decom, ruku punih
šarenih kocki i
pepela.